

Et forår på Skagen

Fuglestation

Af Tue Baaner

Der findes steder, hvor naturen taler højere end mennesker, Skagen Fuglestation er ét af dem. I foråret 2025 tilbragte jeg tre uforglemmelige måneder som frivillig feltassistent på Danmarks nordligste punkt, hvor fugletrækket er så levende, at selv stilheden fyldes med vingeslag. Sammen med unge fra hele Verden blev jeg en del af et fællesskab, der hver dag stod op før Solen for at møde naturens rytme med teleskoper, net og nysgerrighed.

Her vil jeg tage dig med bag kulisserne på ringmærkningens præcision, træk-optællingen, og de øjeblikke, hvor en sjælden fugl i hånden kan få hjertet til at slå lidt hurtigere. For Skagen Fuglestation er ikke bare et sted– det er en oplevelse, en læring og en kærlighedserklæring til fuglene og deres rejse.

Fugle helt tæt på

Den første fugl du får i hånden, glemmer du aldrig, min var en 1K Club Winged Manakin, fra tågeskovene i Ecuador. Alligevel blegner minderne om eksotiske fugle og farverige fjer i kontrast til dem om en lille, grå, forpjuket og aldeles

ordinær af udseende fugl, dog utrolig sjælden!

Ringmærkning på Grenen giver en enestående mulighed for at komme tæt på fugletrækket– tættere end noget andet sted i landet. Du vil undervejs bidrage til uundværlig dataindsamling, samtidig med at ens egne kompetencer vokser til højder,

Rødrygget tornskade efter ringmærkning, Foto – Andrew Jacobs

man næppe kunne drømme om. Under opholdet oplevede jeg stor personlig udvikling, og de erfaringer og viden jeg tog med videre, er guld værd. Ikke nok med, at man hver dag har privilegiet til at arbejde med alle de forskellige fugle, lige fra sangere til rovfugle, så kan det også ske, som det gjorde for mig, at du en dag finder dig selv stående med en meget sjælden fugl i hånden.

Efter mange tidlige morgener, hvor vi havde været oppe længe før Solens første stråler, kom frem over horisonten, skete der noget helt utroligt. Vi fangede og ringmærkede Danmarks første cettisanger. Den glæde og spænding, der brusede gennem holdet og de tilstedeværende var helt magisk. Når man ringmærker på Skagen Fuglestation, går drømme i opfyldelse.

Træk optælling ved Verdens ende

Mens ringmærkningen foregår tæt på jorden, foregår trækoptællingen med blikket rettet mod himlen. Skagen anses oftest som et "bidens paradise." Det

Trækoptælling ved Verdens ende

skyldes alle de tusindvis af fugle der hvert år ligger vejen forbi Grenen på ruten mod deres yngle- eller overvintringspladser. Skagen spiller altså grundet sin geografiske placering, en central rolle i fuglenes årlige træk. Det betyder, at

Grenen er et oplagt sted at monitere trækket for os fugleentusiaster.

Hvis du en forårs- eller efterårmorgen skulle bevæge dig ud mod spidsen af Grenen og kigger op i klitterne, vil du se de frivillige fra Skagen Fuglestation side hævet over terrænet med teleskoper peget

ud over havet. Det er netop her, ved Verdens ende, at den daglige optælling af trækfugle foregår. Hver morgen bliver hver eneste fugl der passerer Verdens ende skrevet ned, samt hvilken retning den fløj. Derigennem kan man sammenligne med data fra foregående år og danne sig et

overblik over de enkelte arters udvikling, samt samlede antal af trækfugle.

Når de første solstråler rammer dine kinder, og store flokke af finker bevæger sig i himmelrummet over dig, føles det

som at træde ind i et eventyr. Fugletrækket i Skagen er en oplevelse ud over det sædvanlige, og noget enhver naturinteresseret burde have på sin bucket-liste. For det handler om mere end bare fugle. Her får man lov til at opleve naturens cyklusser fra forreste række, hvor en usynlig kraft og et løfte om varmere vejr trækker fuglene mod nord, og vi får æren af at følge deres rejse.

Midt i denne strøm af liv kan man også være heldig at få et nyt kryds i bogen. Det var i hvert fald tilfældet for mig. For mellem de store flokke af våger, finker og sortænder gemmer der sig ofte overraskelser– fugle, man som ung fuglekigger, kun har drømt om at se.

Min første morgen som observatør står stadig klar i min hukommelse. Der var stille, bølgerne vuggede, og tusindvis af sortænder lå til rest, og blandt dem svømmede de to smukkeste konge-edderfugle. Vores fokus gik dog hurtigt fra vand til himmel, da en blå glente brød frem fra de skiftende skyer. Minder der brænder sig fast i ens sind for evigt.

Blå glente, Grenen 2025, Foto – Tue Baaner

Sammen om fuglene

Sjældne fugle og tidlige morgener er ikke det eneste du som frivillig på Skagen Fuglestation kommer til at opleve. I min tid på stationen oplevede jeg hvordan vi frivillige blev knyttet tæt sammen, og der

opstod et fællesskab, som ikke kan findes andre steder.

Som ung fuglekigger, kan det være udfordrende at finde andre jævnaldrende med samme interesse. Fuglestationer er en oplagt måde at danne relationer med andre

ligesindede unge på. Her får man muligheden for at udveksle erfaringer, historie og interesser med mennesker fra hele Verden, og de relationer der bliver dannet, kan være livslange.

Naturen og fugle er efter min mening bedst nydt sammen. Oplevelser er altid sjovest når man deler dem med andre. Derfor er det fantastisk, at man på Skagen Fuglestation altid kan værre sammen om de vilde observationer og de nogle gange meget kolde morgener.

De frivillige på Skagen Fuglestation forår 2025

Skagens skjulte skatte

Som jeg allerede har nævnt, er Skagen området helt fantastisk når det kommer til at kigge på fugle. Derfor var det også svært ikke at tage ud igen, når de daglige opgaver var over. Om turen gik til flagbakken eller til spidsen af Grenen, gav disse ture rod til en helt masse gode oplevelser og observationer. I hede- og rørskovsområdet omkring fyret begav vi os oftest ud på eventyr med kikkert i hånden. Her kunne vi både se rovfugle på træk, og ved stranden fandt vi sjældne måger og andre havfugle. I rørskovene

observerede vi drosselrørsanger, lille rørsanger og buskrørsanger, så det var altid spændende at komme afsted, da man aldrig vidste, hvad der ventede én derude.

På hederne omkring Skagen, kunne man luske sig rundt mellem hugorme og rådyr på jagt efter diverse fugle. Oftest så vi lavt flyvende ugler og kærhøge, og det var ikke unormalt, at det var steppehøgen der gled rundt mellem de lave klitter. I de små buske sad tornskaderne på udkig. Vi så både stor tornskade og rødrygget tornskade, men den dag hvor vi så rødhovedet tornskade jage insekter i aftenlyset kan nok næppe toppes.

Flagbakken var også en af de steder vi oftest besøgte. Her sad vi især med søgende teleskoper og blikket rettet mod skyerne. Rovfugletrækket er netop her helt i top, og vi så både steppeørn, dværgørn og lille skrigørn i området. Et par af de frivillige var også belønnet for deres ihærdighed med en fantastisk observation af en kejserørn. Meget kan man sige, men sjældne rovfugle finder man flest af i Skagen.

Pomeransfugl, Grenen 2025, Foto – Tue Baaner

En af de oplevelser der virkelig gjorde et indtryk på mig, var mødet med den smukke Pomeransfugl. Det var en fugl vi havde snakket meget om på stationen, så da der kom en melding ud på Zello, skulle vi bare afsted.

Vi fandt fuglen fouragerende på en mark i det sene eftermiddagslys, og efter at have tilbragt et par minutter med at betragte

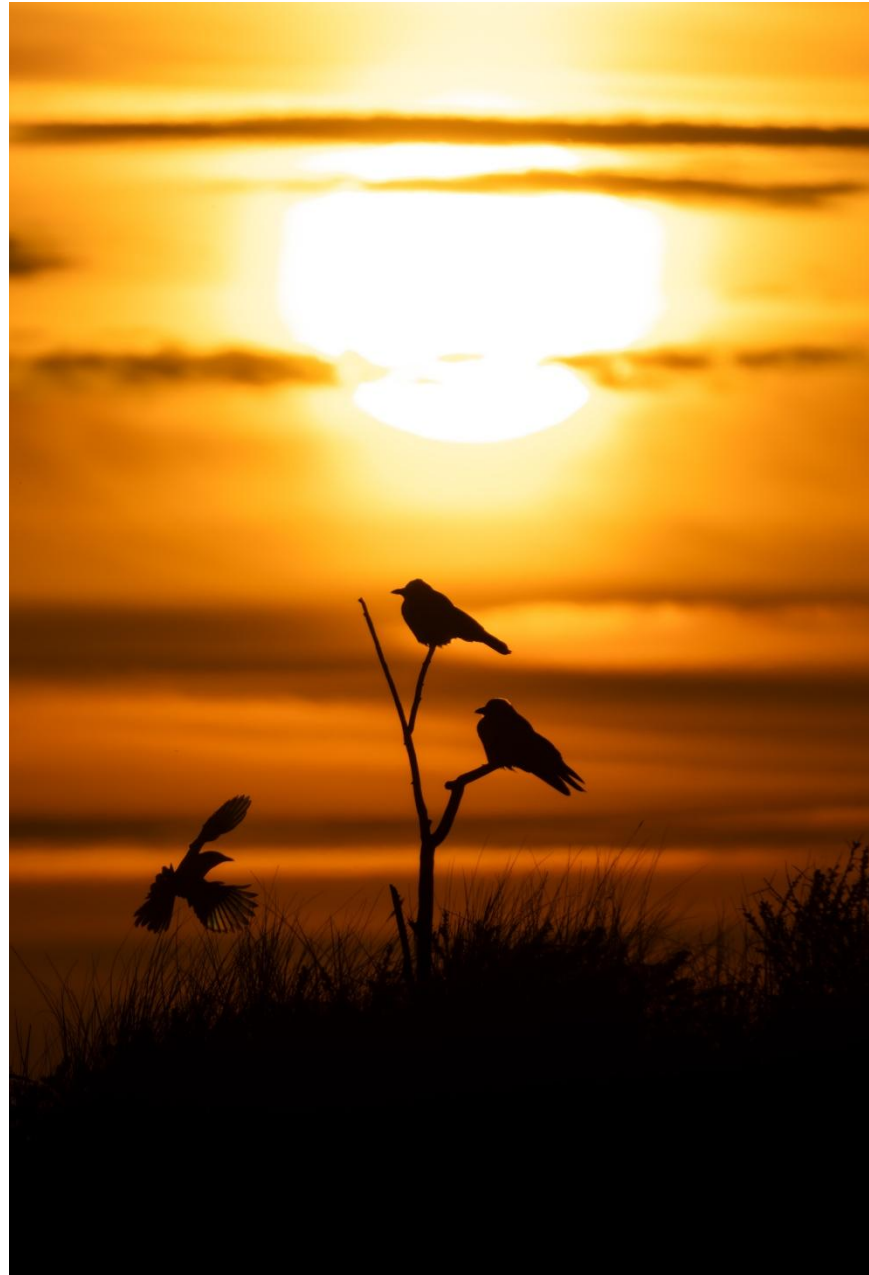
den fascinerende fugl, satte jeg mig i kanten af marken med kameraet klar og ventede, og som det oftest sker, kommer det gode til dem der venter. Fuglen kom efter lidt tid helt ind på få meters afstand. Det var en af de vildeste oplevelser at få lov til at nyde fuglen så tæt på. Så er det jo også altid lidt federe, når kameraet er med.

Tre måneder - tusind minder

Når jeg ser tilbage på mit ophold på Skagen Fuglestation, er det ikke kun fuglene jeg husker. Det er fællesskabet og de øjeblikke hvor naturen tog pusten fra os. Det var tre måneder fyldt med læring, venskaber og oplevelser, der har formet mig både som fuglekigger og som person.

Fuglene flyver videre, og det gør vi også. Men en del af os bliver i ringmærkningsdata, trækoptællinger og i sindet af dem, vi delte oplevelserne med. Skagen Fuglestation er ikke kun et sted, man besøger. Det er et sted, man tager med sig videre.

Nu er der kun et spørgsmål tilbage: **Ses vi ved Verdens ende?**

*Gråkrager,
Grenen 2025,
Foto – Tue
Baaner*